

РОКИ НЕСЛИСЬ, НЕНАЧЕ КОНІ

Життя моє минуло в школі □
Немов одна тягуча мить,
Роки неслись, неначе коні...
Спиніться, дух переведіть!

Подумать лиш □ так літ багато,
Але чомусь не пригадать,
Яке було там справжнє свято,
За ним би щоб пожалкувать.

Розумне, добре й вічне сіяв,
Яке було і як умів,
Ту мить тягучу жив в надії,
Що зерна проростуть із слів.

Семидесятий ось минає...
Я зупинився і стою,
Дивлюсь, як сонце вже сідає,
І відкидає тінь мою.

Ой, коні, розтрясли від сходу
До заходу мої літа,
Лиш сивина у нагороду
Та за плечима марнота.

Мої роки, вони, як коні,

Аж до нірвани довезуть
Чекає захід там червоний
Невже і вся у цьому суть?

Дата написання вірша: 2021-01-18